

PESEM O AJDI

Kmet na polju ajdo seje,
zraven se veselo smeje.
Že sedaj se veseli,
da jeseni ajda dozori.

Gospodinja kašo kuha,
Priletela je še muha.
Sedla je na lonec
In pesmice je konec.

Šanaja Kežmah, 3. razred

AJDA CVETI

Ajda cveti,
metulj prileti.
Sede na ajdo,
medu si želi.
Od daleč priletela je čebela,
tudi ona ajde je bila vesela.

Žiga Dominko, 3. razred

PESEM O AJDI

Ajda, ta lepa ajda na polju zori.
Na soncu se greje
In lepo se smeje.
Raste in raste tja do neba.

Na polju cveti,
kjer sonček lepo se ji smeji.
Prišla je deklica Ajda, ki utrgala jo bo,
a zdaj je še prekmalu,
saj jeseni še ne bo.

Lana Gostan, 4. razred

AJDA

Po njivah odranskih spet ajda cveti,
ves srečen na polje kmet že hiti.
Njiva je bela, ko ajda cveti,
na njo roj čebelic nežno brenči.

Pozno jeseni kmet ajdo kosi,
s stopo jo zmlati, da kašo dobi.
Ajdova kaša naj v skledi diši,
zdravje prinaša, zato jejte jo vsi.

*Učenci literarne delavnice
z učiteljico Viktorijo Ozmec*

AJDA

Po poljski poti se sprehaja mala Tajda,
pogled ji seže v daljavo,
kjer na njivi cvete ajda.

Korak za korakom se ji približuje
in njene drobne bele cvete občuduje.

Ko pa ajda na polju dozori,
jo kombajn požanje in belih cvetov več ni.

*Učenci literarne delavnice
z učiteljico Viktorijo Ozmec*